

I poslední prohlášení tupého agenta Pávka je toho důkazem... Čechům se pomalu otevírají oči a vidí, jaké hlupáky, vlastizrádce a lůzu mají v nejvyšších funkcích státu.

- editor007 | 19. května 2024

ČESKO / SLONESKO: TÝDEN V MÉDIÍCH O slovenském premiérovi řekl český prezident, že jeho vítězství ve volbách je zklamáním, a to i pro Slováky. Bývalý ministr a herec Kňazko obvinil Fica, že je demagog a proruský autokrat. „Od paní Vašáryové jsem se dočetl, že Ficovi už záleží jenom na tom, aby ho nezavřeli,“ nabízí Petr Žantovský jen pár agresivních výroků, které směřovaly proti předsedovi slovenské vlády, na něhož byl uprostřed týdne spáchán atentát. Komentuje také chystané zvýšení koncesionářských poplatků a pozastavuje se nad tím, proč Halík a spol. musí neustále podepisovat nějaké petice, po nichž brzy ani pes neštěkne.

Děsivým vyústěním atmosféry nenávisti začíná pravidelný přehled mediálních zajímavostí. „Strašná zpráva o atentátu na slovenského premiéra Fica mě přiměla k tomu, abych se zamyslel nad tím, z čeho takové události vyvěrají, kde mohou mít příčiny, a to aniž bych chtěl kohokoli soudit nebo z čehokoli vinit. Dovolím si předložit několik postřehů z toho rétorického světa kolem nás. To, že politický jazyk hrubne, že se domlouváme stále vulgárněji, útočněji a agresivněji, je skutečnost, kterou pozorujeme už nejméně 15, možná i 20 let. Kultivovanost z mediálně politické diskuse zmizela možná navždy, nevím, ale to může přinášet velice neblahé dopady. Nechci jednoduchou zkratkou tvrdit, že atentát byl důsledkem toho, jak se o Ficovi mluví, jak o něm píší jeho političtí odpůrci, novináři a kdekdo další,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Ale i tak je namístě si připomenout, jakým způsobem byl v posledních měsících označován v médiích. „Zvolil jsem pouze česká média, v nichž se vyjadřovali čeští i slovenští řečníci. Podle nich je Fico odpad, extrémista, nejhlubší dno, člen mafie, nebezpečný, ten, kdo usiluje o likvidaci právního státu, příčina konce demokracie a podobně. To jsou silná slova, i když jen slova nějakých novinářů, které bychom nemuseli brát extra vážně. Ale když o slovenském premiérovi řekne český prezident Pavel, že jeho vítězství ve volbách je zklamáním, a to i pro Slováky, tak to už je docela vážná věc. Když to doplní bývalý ministr a herec Kňazko tím, že bez sebemenšího důkazu Fica obviní z toho, že - cituji - je demagog a proruský autokrat, tak to je taky vážné nařčení. Od paní Vašáryové jsem se v českých médiích dočetl, že Ficovi už záleží jenom na tom, aby ho nezavřeli. Krom toho se zmiňuje o domněnce, že Fico je alkoholik,“ připomíná mediální analytik česko-slovenskou špínu.

Šílenec se zbrání si to půjde vyřídit s tím, kdo je prý odpad

Stejnou větu vyslovil ve slovenském parlamentu v minulém období také Igor Matovič, když se s Ficem jako šéfem opozice dohadoval. „To už je opravdu odpad a nejhlubší dno jakékoli možné komunikace, abych použil slova, která jsem citoval. Místo toho, abychom se domlouvali na tom, co je a není dobré pro Slováky, případně Středoevropany či Evropany, tak se domlouváme, jestli je někdo nejhlubší dno, odpad nebo zklamání. To jsou všechno prázdné floskule, které vůbec nic neznamenají, ale mohou velice aktivizovat a extrémizovat lidi, kteří nemají úplně v pořádku nervovou soustavu, nejsou úplně celiství ve své osobnostní integritě a potom mohou sahat po nějakých agresivních prvcích. Když si vezmete různé příběhy z minulosti, tak nemusíte příliš bádát. Vzpomeňte si na atentát na Mahátma Gándhího, který spáchal jeho velice blízký souvěrec,“ podotýká Petr Žantovský.

Onen hinduista Gándhímu vyčítal to, že příliš ustupuje muslimům v době, kdy se dělila Indie na dnešní Indii a dnešní Pákistán. „To byl nepochybně člověk, který svoji věc myslel úplně vážně, ale byl strašlivě podnícený tehdy panující atmosférou. O to víc při dnešní mediální technologii není vyloučeno, že si nějaký šílenec nesežene zbraně a nepůjde si to vyřídit s někým, o kom se v médiích dnes a denně dočítá, že je odpad, nebezpečí, útok na demokracii, člen mafie, nejhlubší dno a tak dál. Myslím, že si jako společnost o to hodně koledujeme a určitě to nepřinese nic dobrého. Ať už Fico dopadne jakkoli, je třeba upozornit, že podobné věci, když vyjmu atentát na ministra financí Rašína a pochopitelně Anthropoid, což je ovšem úplně jiný typ historie, se na našem území neděly. Dějí se teď. To je varovné a je to důvod k obavám i k velmi hlubokému zamyšlení,“ zdůrazňuje mediální odborník.

Zvýšení poplatků by měl v ČT doprovázet hloubkový audit

Ministr kultury Martin Baxa společně s vedením Českého rozhlasu a České televize představil novou podobu vládního návrhu zákona o veřejnoprávních médiích, respektive o jejich financování. „Dalo se to čekat, mluví se o tom už delší dobu. Kromě toho, že se zvedá koncesionářský poplatek v průměru o 10 procent, což není až takové drama, se do novely kromě televizních a rozhlasových přijímačů zahrnují i jiné technické prostředky, kterými lze sledovat ten či onen signál těchto médií. To je samozřejmě na diskusi, kterou lze v Parlamentu očekávat, tak nepředbíhejme. Mě spíš zajímá jiná okolnost této věci. Jestliže mají ta média dostat k dispozici vyšší rozpočet, bylo by na místě očekávat naprosto transparentní a průhledný audit. Nikoli jen účetní, nýbrž skutečně hloubkový, forenzní audit hospodaření do této doby,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Čas veřejnoprávních médií přece nezačal 15. květnem 2024, ale o 34 let dříve. „A víme, že se minimálně na půdě České televize děly různé věci. Český rozhlas je tak trochu stranou zájmu a žije si ve větší pohodě, ale také není prost problémů. Sněmovna by se tedy při projednávání této novely měla zabývat i tím, jakým způsobem se uzavře účet za minulostí. Teď z hlediska nově nastavené nejenom výše, ale i metodiky vybírání poplatků, nastává nové období. Třeba jako nastává nové období, když se přechází z analogové technologie na digitální. Také tomu zpravidla předchází vyúčtování s předchozím obdobím. Minimálně ředitel České televize Souček něco takového sliboval. Stejně jako sliboval rozhojnění publicistického obsahu a lepší plnění § 2 zákona o České televizi, to znamená směřování k pluralitě a k vytváření rozmanitosti názorů, bez ohledu na politickou, náboženskou, rasovou a jinou příslušnost,“ připomíná mediální analytik.

Ze 6 miliard po Janečkovi zmizelo za Dvořáka pět bůhvíkam

Je předmětem dlouhodobé kritiky, že toto Česká televize neplní, zatímco u Českého rozhlasu to nezaznívá, což je ale opět dáno jeho menší viditelností. „Upřímně, co si budeme povídat, Český rozhlas – hlavně stanice Radiožurnál – lidé většinou poslouchají, když jedou autem a potřebují aktuální zprávy o počasí, havárkách a někdy také o politice nebo o stavu trhu. Ale není to médium, které by bylo sledováno soustavně a programově. Kdežto Česká televize má trochu jinou funkci, jinou pozici a jiné programové spektrum, čili u ní by se opravdu žádal onen forenzní audit. Ten by také vysvětlil, jak je to možné, když pan ředitel Janeček nashromáždil ve fondu televizních poplatků kolem 6 miliard, tak jiný ředitel pan Petr Dvořák odcházel z funkce, když tam zbylo něco kolem miliardy. Kam ty ostatní peníze zmizely, nikdo neví, neboť se tím doposud nikdo nezabýval. Ale bylo by to zapotřebí,“ ujišťuje Petr Žantovský.

Vrací se k už zmíněnému slibu ředitele ČT Jana Součka zajistit větší pestrost zejména v oblasti zpravodajství a publicistiky. „To je také něco, co by bylo velmi zapotřebí. Možná už si málokdo vzpomene, že v roce 2008, když se zakládal program ČT24, jsem byl jedním z jeho největších propagátorů a prosazovatelů v době, když tam ve svém prvním dělal šéfa zpravodajství Zdeněk

Šámal. Tehdy to myslel vážně, to nebyla trafika jako v tom posledním období. Byla patrná snaha vytvořit seriózní a velmi pluralitní zpravodajsko-publicistickou stanici. Konaly se k tomu rozmanité konference v Českém Krumlově i jinde, vyšly k tomu sborníky. Všechna slova, co tam padla, se dají doložit. Možná by stálo za to, kdyby nějaký odborný tým v České televizi nebo ve Sněmovně udělal inventuru i tohoto materiálu, jak se vyvíjel příběh ČT24, protože to je klíčový a dnes asi nejvíce kritizovaný segment programu České televize," poukazuje mediální odborník.

Navýšení poplatků je třeba využít ku prospěchu koncesionářů

Je přesvědčen o tom, že jestli se nezmění ČT24, pak se v České televizi nezmění nic. „Myslím, že to všichni vědí. Myslím, že to ví i pan Souček. Jak pozoruji v poslední době jeho různé kroky, tak si přeju, ať mu to vydrží a ať ty peníze, které České televizi pravděpodobně nezvratně přiklepe Sněmovna, užije ku prospěchu koncesionářů, a ne ku prospěchu nějakých bafuňářů prodávajících tu sportovní práva, tu nějaké scénáře na nekonečné nesmyslné krimi seriály, které může vyrábět každá soukromá televize a nemusí to dělat zrovna za veřejné peníze. Takže jsme v podstatě na začátku. Říkám to takto smírně, protože si myslím, že je třeba tomu čas poskytnout a podívat se na to, jak je složená Sněmovna. Bylo zřejmé, že osud tohoto zákona bude pravděpodobně takovýto. S tím nemá smysl zápasit. Má smysl klást správné otázky na správných místech. Tak se o to teď pokouším,“ vysvětluje Petr Žantovský.

Na začátku posledního tématu přiznává, že se zase jednou velmi dobře pobavil při pohledu na sbírku tradičních petentů pod vedením pátera Halíka. „Ovšem jeden už má zmatek v tom, jak ho titulovat, protože už byly zpochybněny mnohé jeho tituly včetně profesorského, kněžského, byly vytahovány věci z minulosti, kdy pracoval pro různé organizace, ministerstva a podobně. Ale kádrováním se nezapomívejme, zabývejme se tím, co tento profesionální petent zase vymyslel, nebo k čemu se přidal. Jedná se o petici s názvem ‚Společně to dáme‘. Mně už to přijde hodně zábavné, jak se určitá skupina lidí ohání kolektivní vůlí typu ‚spolu‘, ‚společně‘, jako kdyby taková kolektivní vůle měla znamenat větší sílu při prosazování jejich partikulárních politických zájmů. Ale i to nechme stranou. ‚Společně to dáme‘ vyzývá vládu k obratnějšímu **boji s ruskou propagandou**. To cituji ze Seznam Zpráv,“ poznamenává mediální analytik.

Z člověka s nadhledem se stal bojovník proti všemu východnímu

V petici se píše, že „jsme první na ruském seznamu nepřátel“, čímž podepsaní dost přeceňují náš význam. „Není to pravda. Na ruském seznamu nepřátel je nyní první nejspíš Ukrajina. Každopádně nemáme v tuto chvíli v Moskvě status státu přátelského, avšak nikoli nepřátelského. Neslyšíme odtamtud slova přátelství, ale ani odtamtud neslyšíme slova vyzývající nás na válečný souboj. Myslím, že to petenti zase odbyli a jako všechny petice předtím – a že už jich byly desítky, kde jsme viděli Halíka a podobné typy – půjdou do vytracena, je to jenom načasovaná záležitost. Spolek ‚Společně to dáme‘ se snaží kreslit hrůzostrašnou situaci, že jsme pod hrozbou nepřátelství. V té souvislosti jsem si vzpomněl na volební plakáty před druhým kolem prezidentské volby, na nichž Babiš naznačoval cosi o válečné hrozbě. Byl tehdy kaceřován politiky, novináři a kdekým včetně těchto petentů za to, že straší a že maluje čerta na zeď,“ konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Teď má naopak pocit, že čerta na zeď maluje docela fest skupina „Společně to dáme“ zaštitěná docela známými jmény. „Některá nepřekvapí, to je Halík, nepřekvapí Hayato Okamura, zjevně bylo důležité mít mezi sebou nějakého Okamuru, ale nikoli toho ošklivého, nýbrž toho hodného. Moc mě nepotěšil Jirka Padevět, bývalý vynikající knihkupec a ředitel nakladatelství Academia, z něhož se stal v posledních letech hodně zarputilý bojovník proti všemu východnímu. Nevím, jak k tomu přišel. Když jsme spolu dlouhá léta komunikovali o všem možném, jevil se jako člověk, který má určitý nadhled nad historií, i když ji sám nevystudoval. Je to knihkupec, ale to nic neznamená. Jaroslav

Čvančara také nevystudoval historii, přesto máme jen málo tak dobrých historiků zabývajících se obdobím protektorátu, jako je on. Mrzí mě, že se Jirka nechal vtáhnout do těchto módních vln a stal se tváří protiruského politického úsilí,“ lituje mediální odborník.

Před volbami je třeba začít masírovat veřejnost, a tak se i Halík hodí

Nepochybuje o tom, že Jiří Padevět to ve svém věku a se svými zkušenostmi nemá zapotřebí. „Tu petici podepsalo asi 370 lidí. Upřímně, mám určitě důležitější věci na práci, než abych koukal do nějakých seznamů, jestli jsou tam všichni známí petenti. Třeba Svěrákové, kteří se podepíší pod všechno, na co ještě dohlédnou, aby zůstali na očích veřejnosti. Důvod té petice je naprosto jasný. Vytváří se na oko dojem, že vláda dělá málo proti dezinformacím, v tom je konzistentní s panem generálem na Hradě, který se také tak vyjadřuje. A načasování petice je jasné. Máme před sebou eurovolby, na podzim krajské a senátní volby. Bude třeba začít masírovat veřejnost všemi možnými způsoby, a tak se do toho pustili i petenti pod vlajkou Tomáše Halíka. Mně už je těch aktivistů ne snad líto, ale jsou mi už k smíchu. Mám pocit, jak jsem zmínil, že by ve svém věku a se svými zkušenostmi mohli dělat užitečnější práci. Pokud ji vůbec umí. To je samozřejmě individuální otázka, a tu ať si odpoví každý z nich,“ dodává Petr Žantovský.

[ZDROJ](#)